

سردرگمی در انتخاب رهیافت مناسب

۸ بهمن ۱۴۰۳ ساعت ۹:۴۷

در سال ۱۳۵۷ شاه شدت و دامنه نارضایتی‌ها را کوچک انگاشته بود. او که از چندی پیش نظام را در یک جریان کاهش فشار قرار داده بود به ناگاه خود را در مقابل هجوم شدید نیروهای مخالف که هر دم ضرب آهنگ مخالفتشان بیشتر می‌شد، می‌یابد.

حکومت پهلوی تا سال ۱۳۵۶ متوجه عمق بحران‌های سیاسی و اقتصادی نشده بود. شاه که همواره اهمیت نارضایتی‌های مردمی را دست کم می‌گرفت طی سال‌های آخر عمر خود با مشکل انتخاب رهیافت مناسب مواجه شد:

«در سال ۱۳۵۷ شاه شدت و دامنه نارضایتی‌ها را کوچک انگاشته بود. او که از چندی پیش نظام را در یک جریان کاهش فشار قرار داده بود به ناگاه خود را در مقابل هجوم شدید نیروهای مخالف که هر دم ضرب آهنگ مخالفتشان بیشتر می‌شد، می‌یابد. در این حال جریان مخالف مذهبی - گسترده‌ترین و پرنفوذترین جریان مخالف استحکام و قاطعیت رهبری خویش را در مقابل سردرگمی و صاحبان قدرت نشان می‌دهد. این سردرگمی ناشی از عدم اطمینان در انتخاب رهیافت‌ها بود. بحران‌ها، زمان اندیشه را کوتاه می‌کنند و زمان اندک انتخاب‌ها را نامطمئن می‌سازد. از این جاست که گام‌های اشتباه یکی پس از دیگری برداشته می‌شود. حرکت متوالی و رفت و برگشتی حکومت میان رهیافت‌های اعمال قدرت، حفظ وضع موجود و ادامه فرایند کاهش فشار نشانی از این نااطمینانی در تصمیم‌گیری است. حرکت مطمئن و ادغام‌کننده امام خمینی در مقابل جریان نامطمئن و اختلاف‌انگیز تصمیمات شاه که تقریباً هیچ یک از عوامل مورد نیاز برای حفظ تعادل سیستم در جریان اجرای سیاست کاهش فشار را نداشت انجام نظامی و تلاش در پی محدود کردن موقعیت پیش آمده و سرانجام گامی دیگر به سوی همراهی با مردم... نشانه‌های بی‌انضباطی حکومت در تصمیم‌گیری است.»

منبع: حمیدرضا ملک‌محمدی، از توسعه لرزان تا سقوط شتابان: توسعه اقتصادی، نظامی و بی‌ثباتی سیاسی رژیم پهلوی دوم (۱۳۵۷-۱۳۴۷) تهران، مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ۱۳۸۱، صص ۲۴۳-۲۴۴

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/49979/مناسب-رهیافت-انتخاب-سردرگمی>